

Arrest

nr. 51 976 van 29 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 31 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VINOIS, loco advocaat P. LYDAKIS, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese uit Istog, Kosovo. U hebt de Kosovaarse nationaliteit. U hebt Kosovo verlaten om uw dochter Dorena een operatie te laten ondergaan die volgens artsen in Kosovo niet in Kosovo kan uitgevoerd worden. Toen uw dochter enkele maanden oud was, merkte u dat ze niet goed hoorde. Na enkele medische onderzoeken bleek ze doof te zijn. Uiteindelijk verliet u samen met uw man en uw twee minderjarige kinderen op 25 december 2009 Kosovo, richting België, waar u op 28 december 2009 asiel vroeg. U stelt aansluitend dat u bij terugkeer naar Kosovo geen huis meer heeft om in te kunnen wonen. U bent in het bezit van uw Kosovaarse identiteitskaart.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U hebt immers onvoldoende feiten of elementen aangehaald waaruit een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou kunnen blijken.

Wat betreft het feit dat u geen huis meer hebt om in te kunnen wonen in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo, dienst vastgesteld te worden dat u verklaarde dat het mogelijk is een huis te huren als u genoeg financiële middelen hebt. Dergelijke problemen zijn echter louter van socio-economische aard welke als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen van de subsidiaire bescherming ressorteren.

Voor het overige blijkt uit uw opeenvolgende verklaringen dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake door uw echtgenoot werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

“Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U hebt immers onvoldoende feiten of elementen aangehaald waaruit een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou kunnen blijken.

U verklaarde Kosovo verlaten te hebben in de hoop de gezondheidsproblemen van uw dochter Doresa te kunnen verhelpen. Uw dochter is doof en in Kosovo zeiden artsen niet over de nodige infrastructuur en middelen te beschikken om haar te kunnen opereren. De door u ingeroepen medische problemen, die u staaftde met meerdere medische attesten uit Kosovo en België, houden echter geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor een beoordeling van medische problemen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Uw identiteitskaart en de geboorteaktes van uw kinderen zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit en die van uw gezin staat immers niet ter discussie.”

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw identiteitskaart is niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit staat immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert de schending aan van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en van de artikelen 48/3, 48/4, 51/7 en 52 van de vreemdelingenwet. Verzoekster herhaalt haar asielmotieven.

2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekster niet aangeeft op welke wijze de bestreden beslissing de artikelen 51/7 en 52 van de vreemdelingenwet schendt, terwijl de uiteenzetting van een middel nochtans vereist dat niet alleen wordt aangevoerd welke rechtsregel geschonden wordt geacht, maar ook de wijze waarop.

De Raad stelt verder vast dat verzoekster op geen enkele wijze de motieven van de bestreden beslissing weerlegt. De Raad is van mening dat de commissaris-generaal terecht geoordeeld heeft dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend en niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming en sluit zich aan bij de opgegeven motieven. De door verzoekster ingeroepen medische problemen, die zij staaftde met meerdere medische attesten uit Kosovo en België, houden echter geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en tien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER